

вѣстятъ въ Стара-Загора за него, че е истинско и напугъ на Русците и комититѣ направено да си покажатъ баба-итлика.

На 15-ий Юлий утрѣшната турцитѣ ставатъ и се отправятъ къмъ селото Радне Махле на станцията да посѣтятъ и нея, гдѣто ако би да си поправятъ съобщенията съ Кара Бунаръ, за което отъ нѣколко дена не се могли да приематъ извѣстия, както и да узнаятъ причината за неявяването на машината по желѣзната линия за която да се научатъ наздраво разбита ли е или е здрава, гдѣто за всичко това се научаватъ, че московица Чилиевъ съ голѣма опасностъ на живота си извършилъ туй, та слѣдъ избѣгването му, турска войска дошла и поправила разваленото при Ресиманово и си направили съобщенията здрави и запазени отъ неприятеля. Слѣдъ разгледването на всичко туй и поправянето на съобщенията имъ, кждѣ пладиѣ пакъ се завръщатъ на Гююлю Махле, зановѣдва имъ се да направятъ трапича, да прибератъ труноветѣ на избититѣ хора, да ги погрѣбватъ и добрѣ поспиатъ, да се измие дворѣтъ на черковата и училището, да се причистятъ кървавитѣ знаци на бойтъ, съ една дума да се неоставя нищо за сѣмиѣне за турското звѣрство отъ кланието прѣдъ Европейскитѣ сили и прѣдъ неприятеля имъ московица. Като се извършило всичко това, дава се на войскитѣ отпущкъ до вечерята на почивка и за утрѣшний день да са готови на новъ походъ къмъ града Нова-Загора.

Спорядъ Названието на учителтъ Дани Атанасовъ, на другий день 16-ий Юлий, Турцитѣ ставатъ и се отправятъ къмъ Н.-Загора; но тѣ трѣбвало да минатъ пакъ назадъ прѣзъ селото Богданъ Махле, което имало честъта и то да пострада, не съ кланието, а съ изгубване на работния си добитъкъ, който имъ се отпелъ прѣзъ 14-ий день отъ Черкезитѣ и башибозуцитѣ. На сщщий день прѣди да замине турската войска, 6 души Зебеци въоружени дохаждатъ въ с. Богданъ Махле и искарватъ скрититѣ селяни изъ р. Азмака, гдѣто отдѣлятъ мъжѣтѣ на една страна, а женитѣ на друга при воденицата на Добря Пеевъ. Зебецитѣ въ